GAZETA Wielkiego Xięstwa POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadworney *W. Dekera i Spółki.* — Redaktor: Assessor *Raabski.*

№ 77. — W Srodę dnia 26. Września 1827.

Do czytelników gazety.

Z kończącym się trzecim kwartałem przypominamy, iż prenumerata ćwierćroczna dla tuteyszych czytelników wynosi:

za polską gazetę . . 1 Tal. $18\frac{3}{4}$ śgr.
za niemiecką = . . 1 — $7\frac{1}{2}$ —

dla zamieyscowych czytelników:

za polską . . 2 Tal.
za niemiecką . 1 — 18 śgr. 9 fen.

Zamieyscowi czytelnicy odbierać będą za tę cenę gazety na wszystkich Krôl. Urzędach Pocztowych w całéy Monarchii.

Na exemplarz gazety na kancellaryinym papierze podwyższa się cena każdéy gazety o 15 śgr.

Poznań dnia 26. Września 1827.

Expedycya Gazet W. Dekera i Spółki.

Wiadomości kraiowe.

Z Poznania, dnia 26. Września.

Tuteyszy instytut poświęcaiących się sprawie cierpiącey ludzkości Szanownych Siostr miłosierdzia, uwielbiaiący w Jéy Królewiczoskiéy Jeymci Xiężniczce Ludwice pruskiéy, swoią dobrodzieykę i szczególnieyszą opiekunkę, dzieląc bolesne uczucia, któremi śmierć JO. Xiążęcia Ferdynanda Radziwiłła wszystkich głęboko przeięła, wyprawił także z swéy strony w swoim kościele żałobne nabo-

żeństwo, które się onegday odbyło. Liczne osób zgromadzenie, stawiając prawdziwy wizerunek smutku i żałoby, słało gorące do Niebios modły za duszę Xiążęcia, uniesionego z krainy śmiertelników do krainy wiecznego życia, równie iak o użyczenie sił strapionym Dostoynym Rodzicom do zniesienia z wytrwałością srogiéy rany, którą śmierć nieubłagana sercu Ich zadała.

Z Berlina, dnia 22. Września.

N. Król raczył dać król. polskiemu Generalnemu Kommissarzowi poczt, Nowickiemu, order czerwonego orła 2giéy klassy; Szefowi generalnéy kontroli pocztowéy w Warszawie, Kurelli, order czerwonego orła 3ciéy klassy; W. xiążęco-meklenb.-szweryńskiemu Staroście Baronowi Helmuth Bülow, order Joannitów; kominiarzowi Weber w Seehausen po nad Alanda, Podoficerowi Bodson od połku gwardyi dragonów, mielcarzowi i gorzelnikowi Wilhelmowi Braun w Labes, w obwodzie Regencyi szczecińskiéy, słudze mieyskiemu Butenius w Treptowie po nad Regą, sternikom: Franciszkowi Goralewskiemu, Franciszkowi Popławskiemu i Janowi Biernackiemu w Grudziądzu, tudzież robotnikom Józefowi Kruszyńskiemu, Macieiowi Popławskiemu i Macieiowi Sobkiewiczowi tamże, powszechną oznakę honorową drugiéy klassy.

Wiadomości zagraniczne.

Turcya.

Gazeta Powszechna zawiera pod tym napisem następuiące wiadomości: „Z Konstantynopola, dnia 22. Sierpnia. Flotta egiptska, która dnia 31. Lipca z Alexandryi wypłynęła do Nawarynu, składała się z troiakich okrętów woiennych, konstantynopolitańskich, tunetańskich i egiptskich. Ostatnie zbudowane są i uzbroione na sposób europeyski. Godném iest wspomnienia, iż na okrętach egiptskich znaydował się francuzki Generał Letellies z francuzkimi Oficerami, przybyłymi z Marsylii na zbudowanéy tamże fregacie. — Z Bukarestu, dnia 1. Września. Flotta, która wypłynęła z Alexandryi, w tak nędznym znaydować się ma stanie, iż mniemano, że przed dwoma miesiącami niebędzie mogła na żaden przypadek rozpocząć działań woyskowych. Zresztą powszechnie w Konstantynopolu utrzymywano, iż Porta na przełożone iéy *ultimatum* trzech dworów, albo żadnéy nie da odpowiedzi, lub znowu odmowną, że iednak pokóy z mocarstwami niezostanie przezto naruszonym."

Niderlandy.

Z Bruxelli, dnia 15. Września.

Zapewniaią, iż Hrabia Capodistrias uda się lądem do Grecyi i poiedzie na Paryż i Genewę.

Gazeta Niderlandzka donosząc o wyszłém cotylko piśmie, zbiiaiącém szczegóły w Waltera Skotta „życiu Napoleona", a wydaném przez Hrabiego *** byłego Generała gwardyi, czyni tę uwagę, iż zarzuty przeciw temu szkockiemu dziełu nie zadługo tak liczne będą, iak romanse tego pisarza. Ze wszystkich przeciwników iego, teraźnieyszy zdaie się być naystrasznieyszym; kiedy bowiem Walter Skott opowiada w swoiém dziele to, co słyszał, autor ninieyszego pisma zbiia go tém, czego sam naocznym był świadkiem, i rzadko kiedy powołuie się na pisma niektórych innych autorów i to tylko takich, o których bezstronności iest przekonany.

Gazeta *Courier de la Meuse* powiada: Konwencya między naszym rządem a stolicą ś. składa się z niewielu artykułów. Przyłączone iest do niéy obiaśniaiące ią *breve*. Należy także do niéy kilka taiemnych artykułów, lecz tylko dwa pierwsze dokumenta podane będą do wiadomości publicznéy.

Francya.

Z Paryża, dnia 15. Września.

Dnia 10. m. b. stanął Król w St. Omer. Wkrótce po swoiém tam przybyciu przyimował Król Władze cywilne i woyskowe, i udał się potém na paradę, po któréy woysko wielkie obroty wykonało.

Dnia 11. był Król w obozie St. Omer przytomnym wzięciu twierdzy.

Naynowsze listy z St. Omer donoszą, iż N. Król bardzo iest kontent z wykonania obrotów i z ducha woyska. — N. Król zwiedził w St. Omer wszystkie publiczne instytuta, a między innémi i gimnazyum tameczne. Dnia 13go udał się iuż o godzinie 11téy ranney na obroty woyska, i powrócił ztamtąd dopiero o godzinie 5téy; wykonanie obrotów niezmiernie się Monarsze podobało.

Z St. Omer donoszą: Dnia 13. o godzinie 11. udał się Król z Delfinem do kościoła Panny Maryi na mszą. Przyimowany u podwoiów kościoła przez Arcybiskupa dyecezyi Arras i duchowieństwo, odpowiedział na przemowę Arcybiskupa: „Miło mi słyszeć wyraz uczuć WPanów. Pomodlmy się wspólnie za lud móy! Niech będzie szczęśliwym; a wtenczas wszystkie moie życzenia spełnione będą!"

Gazeta Francyi (i Monitor) zawiera następuiący artykuł względem turecko-greckich okoliczności: „W chwili, gdy to piszemy, flotty połączone zaięły swoie stanowisko na Archipelagu. Rolla dyplomatyków zdaie się być ukończona. Jeżeli się rozpocznie rolla woiowników, o czém bardzo wątpimy, tedy krótko potrwa. Wszystkich oczy obrócone na Konstantynopol. Staraią się dociec taiemnic iego gabinetu. Nie iest to rzeczą niepodobną, iż on dumną da odpowiedź. Tak się naigrawał Bajazet z Tumerlana przed bitwą pod Ancyra. Tak się kłócili Orchiali i Ali-Perthan przed bitwą pod Lepanto, czyim Don Huan ma być niewolnikiem. Tak Cara-Mustafa, w obliczu Sobieskiego, obiecywał swoim janczarom zrabowanie Wiednia. Często atoli i osobisty interes poskramiał te wybuchy pychy muzułmańskiéy, i częstokroć dumny ton poprzedzał upokorzenie. Niemaiąc potrzeby zagłębiania się w historyi, dosyć tu będzie przypomnieć sobie, iakim tonem przemawiał niedawno Dywan do Rossyi; dosyć będzie przypomnieć sobie ulegaiące branie się tureckich agentów na obradach białogrodzkich. Dywan mniema się być zasłonionym polityką europeyską; znane umiarkowanie Monarchów ośmiela go, aby im się hardo stawiał. Lecz iak mógł zapomnieć, iż chrześciański ich sposób myślenia niemógł się zgadzać z wyrzynaniem ludu chrześciańskiego, że ich umiarkowanie musiało podwoić niechęć, iże właśnie naydłużéy wstrzymywana siła iest naystraszniey-szą? Lepiéy on się teraz zastanowi. Afryka tylko ieszcze z nazwiska do niego należy. W przesileniu i takie władztwo wiele znaczy, i przyniosło mu dobre owoce. Lecz cóż ie ieszcze utrzymuie? Co Grecy uczynili dla religii lub z zemsty, mogą inni uczynić z ambicyi. Zastanowiłże się Dywan nad tém, ile Basza egiptski skuszonym być może okolicznościami? A gdyby Egipt stał się niepodległym, nieposzłażby zaraz Syrya za iego przykładem? Na którąż część europeyskiéy posiadłości może się zdawać z pewnością, wyiąwszy Rumelią? Wczoray słyszeliśmy, iż cała Albania ięła się broni; iutro może usłyszemy, iż Thessalia znalazła nowego Ali-Baszę. Gdzieżby się mógł znaleść tak wiarołomny i płytkomyślny doradzca, któryby, wtenczas kiedy ze wszech stron chwieie się wierność poddanych, kiedy potęga w tylu mieyscach słabieie, kiedy trzy mocne flotty odcięły wszelką pomoc, kiedy potężne woysko szuka przeprawy przez Prut, i mierzy wzgórza Balkanu, zachęcał Dywan do śmiałości, któraby upadek niezawodnie za sobą pociągnęła? Morea i Archipelag nazawsze dla niego utracone. Wszystko każe nam się spodziewać, iż się będzie umiał zastósować do téy konieczności, iak innemi czasy, iż cała iego polityka zmierzać będzie do oddalenia nieuchronnéy epoki głębszego upadku, któréy pośrednictwo mocarstw sprzymierzonych chce zapobiedz, a którąby szalone kroki tylko przyśpieszyły."

Gazeta Francyi umieściła z gazet niderlandzkich wiadomość, iż dotychczasowy francuzki Poseł przy dworze niderlandzkim, Hrabia D'Agoult, został mianowany Posłem w Berlinie, a w iego mieysce dotychczasowy Poseł w Monachium, Margrabia de la Moussage.

Dnia 18. m. b. odbędzie się w St. Denis rocznica solennego nabożeństwa za duszę ś. p. Króla Ludwika XVIII.

Gazeta Francyi donosi o wypadku obrad niektórych Rad Departamentowych. Powszechném iest życzeniem, polepszyć stan niższego duchowieństwa, gdyż niezgadza się z godnością sług kościoła, ażeby utrzymanie ich od szczodrobliwości członków gmin zależało. Wyrażono także życzenie, ażeby ograniczyć

prawo noszenia broni, ile że niemasz w téy mierze dostatecznych przepisów, co daie powód do nadużyć.

Prawie wszystkie Rady Departamentowe wnoszą o posełanie do osad uwolnionych więźniów galerowych, gdzieby zostawali przez czas nieiaki, a potém dopiero wracali do społeczeństwa obywatelskiego. Gazeta Francyi uważa, iż przesadzaią szkodliwy wpływ tych ludzi w powrocie ich do życia obywatelskiego, kiedy z spisów pociąganych do indagacyi delinkwentów okazuie się, iż oni tylko bardzo małą część ogólnéy summy wynoszą. Dowodzi mianowicie raport tyczący się szafunku sprawiedliwości we Francyi w roku 1826, iż z 6988 osób, sądzonych przez sąd ziazdowy, tylko 179 osób wytrzymało iuż karę pracy galerowéy, i że z tych tylko 13stu oskarzonych było o zbrodnię na osobach popełnioną. Z 298 osób, oskarzonych o morderstwo, należały tylko 3 do pomienionéy nieszczęśliwéy klassy, a między 179 w ogólności przed sąd stawionymi uwolnionymi zbrodniarzami galerowymi, znaydowało się tylko 155 o kradzież obwinionych; żadna zaś zbrodnia nie była za dość ciężką uznana, aby którego śmiercią ukarać.

List, w którym Generał Gourgaud odpowiada na posądzenie go w Waltera Skotta „historyi Napoleona", z wielu stron podpada teraz krytyce. Angielski dziennik *Standart* zarzuca Generałowi, iż niewymienił w swéy obronie, dla czego właściwie porzucił wyspę S. Heleny.

Akademia pięknych sztuk przyznała nagrodę rzeźbiarstwa Panu Lanno, który naylepiéy rozwiązał zadanie, względem wystawienia Mucyusza Scewoli w chwili, gdy w obliczu Porsenny kładzie swą prawą rękę w ogień, aby się ukarać za swoią omyłkę. Dziwnym dosyć pomysłem niektórzy ubiegaiący się o nagrodę artysci wystawili Porsennę z berłem w ręku siedzącego na tronie, które, gdyby się tak istotnie rzecz miała, byłoby zapewne ręką Mucyusza przyzwoiciéy kierowało. Powszechnie przyganiaią, iż niskorzeźby scenę tę wystawiaiące, przepełnione są figurami i sytuacyami.

Osagowie zdaią się być przeznaczeni, ażeby wszędzie byli widziani. I tak np. ukradziono im znaczną summę pieniędzy, a że sprawca został odkrytym, więc będą musieli stawić się i przed sądem iako świadkowie.

Gazeta w Cambrai wychodząca donosi, iż Arcybiskup tego miasta podał Krolowi xiążkę do nabożeństwa Maryi Stuart, i że Monarcha przyiął bardzo łaskawie ten ważny zabytek literacki i historyczny.

Dowiaduiemy się w téy chwili o śmierci Arcybiskupa dyecezyi Besançon. Prałat ten przeżył lat 73, i pomimo słabowitego zdrowia ciągle się zaymował sprawami swoiéy dyecezyi. Uległ on przed kilku dniami swoiéy gorliwości w gwałtownym napadzie choroby.

Pan Girard, Baron Cochorn, który służył nayprzód Holenderskiemu, późniéy Francuzkiemu rządowi, i wierny stronnik rządzącéy teraz rodziny królewskiéy, umarł w Paryżu, przeżywszy lat 58.

Wielki sobor, który był zebrany w Lugdunie, ukończył swe prace. Znaydowało się na nim 600 xięży. Nayglównieyszym celem tego zgromadzenia było, wskrzesić zapomniane poczęści dawne ustanowienia, ustalić karność kościelną i uporządkować urządzenia kościoła stósownie do teraźnieyszego czasu i prawodawstwa. Zniesione w r. 1802. święta nie maią więcéy być obchodzone; czynności religiyne, które akt prawny poprzedzać powinien, maią być przedsiębrane po zadosyć uczynieniu woli prawa. Xięża ograniczać się maią na dopełnianiu obowiązków pasterskich, unikaiąc mieszania się do spraw świeckich. Szósta część dochodów kościelnych użytą być ma na wsparcie starych i niezdatnych do dalszego urzędowania xięży. Liczne oddaią pochwały soborowi z powodu iego roztropności i umiarkowania, tudzież z powodu przywiązania iego do swobód kościoła gallikańskiego.

Pogłoski o maiącém nastąpić pomnożeniu członków Izby Parów odświeżaią się znowu. Pan de la Gervaisais, który w téy materyi wydał iuż dawniéy pismo ulotne, występuie w téy chwili z drugiém. Uważa on rzecz tę pod wyższym względem przeznaczenia dostoieństwa Parów; to iest iż takowe tak w Anglii iak we Francyi zostaie tylko spodlonêm, skoro go chcą używać do wspierania iednego systematu przeciw drugiemu.

Gazeta codzienna powiada, iż Generał

Stubbs ma być pod sąd woienny oddany z powodu nieprzyzwoitego adressu, który podał Regentce Portugalskiéy po oddaleniu Generała Saldanha. O Hrabim d'Aponte mówi taż gazeta, iż konstytucyini nie są kontenci z iego postępowania i twierdzą, iż dla tego tylko przebiera miarę, ażeby oddalić z pamięci Infanta Don Michała dawnieysze swoie grzechy. Miał pomieniony Minister także powiedzieć, iż pomiędzy wszystkimi iego krewnymi znayduie się tylko ieden exaltado, to iest iego wuy Saldanha.

Konstytucyonista umieścił list prywatny z Barcelony, w którym wyrażono, iż odbierane tam ze wszystkich okolic Katalonii wiadomości nabawiaią wielkiéy trwogi, że prawie wszystkie wsie podniosły chorągiew rokoszu, że wszędzie dokuczaią do żywego woysku królewskiemu i płoszą ie, że wszędzie gdzie się pokaże, mieszkańcy dzwonią na gwałt lub trąbią na trwogę i uzbraiaią się z naywiększym pośpiechem, że ustanowiona w Manresa Junta prowincyalna rządzi podług woli, że obarcza wsie kontrybucyami, iż każe rozstrzelać ludzi, których ma za winnych, i że iedném słowem postępuie sobie z nieograniczoném tyraństwem, iak tylko może naywyższa władza postępować. Bardzo wiele zamożnych rodzin schroniło się do Figueras, Girony i Barcelony, aby uniknąć bezprawiów, których się ci nowi obrońcy Króla bezkarnie przeciw nim dopuszczaią; mianowicie w ostatniém mieście liczą kilka tysięcy takich familii. Rewolucya tak się iuż wzmogła, iż przeznaczone do przywrócenia porządku woysko, gdyby tam iuż nawet było w zamierzonéy liczbie, niepotrafiłoby iuż złego wykorzenić. Chcąc tego dopiąć, dzielnieysze należy przedsięwziąść środki.

Pan Eynard poiechał do Szwaycaryi. Hrabia Capodistria przybył tu wczoray. Zabawiwszy tu tylko dni kilka uda się do swoiéy wciąż tak nieszczęśliwéy oyczyzny. Powierzchowny tylko rzut oka na cały upłyniony zawód tego męża usprawiedliwia równie zaufanie iego ziomków iak oczekiwania wszystkich przyiacioł Grecyi.

Gazeta w Havre wychodząca twierdzi, iż algierski parlamenter przybył do Tulonu z propozycyami ugody.

Hiszpania.

Z Madrytu, dnia 10. Września.

Pan Recacho widział się przymuszonym uciec do Portugalii, aby niezostać zamordowanym. — Wiadomości z Katalonii skłoniły rząd do ściągnienia woyska 18,000 ludzi, które, pod rozkazami Hrabiego d'Espagna, wyruszyć ma przeciw powstańcom. Czas chwycić się dzielnych środków, gdyż nic niesłychać, iak tylko o szkaradzeństwach i morderstwach, których się powstańcy dopuszczaią. Barcellona napełniona ludźmi, szukaiącymi tam przytułku przed uciskami powstańców.

Dowódzca powstańców Don Saperes, znany pod nazwiskiem El Carajal, kozał rozgłosić manifest, w którym powiada, iż broni ołtarza i tronu, które neologowie teraźnieyszego wieku chcą powywracać, i że popełnione w Katalonii bezprawia nieodzownym były skutkiem zdrożności, których się konstytucyoniści dopuszczali. Pomieniony przywodzca wysadził Juntę, po większéy części z świeckiego i zakonnego duchowieństwa złożoną. Generalny Kapitan Katalonii wydał z powodu tego manifestu obwieszczenie, w którém oświadcza, iż pomieniona Junta iest nieprawna, że iest rewolucyina i że iest głową zbroynych powstańców, którzy się rządowi Króla opieraią, że zatém wszelkie dopełnianie rozporządzeń téy Junty za przeniewierstwo i nieposłuszeństwo Królowi uważaném i podług ostrości praw karaném będzie. — Generał Manso ściąga z twierdz osady dla utworzenia z nich korpusu, któryby dosyć był mocnym opierania się tak długo powstańcom, dopóki oczekiwane nienadeydą posiłki.

Listy z Lizbony dnia 29. z. m. donoszą, iż Jéy Królewiczoska Mość Infantka Regentka przybyła do swego pałacu Ajuda, towarzyszona od oddziału iazdy portugalskiéy i iednego szwadronu huzarów angielskich, który przy niéy służbę odbywa. Xiężniczka Regentka wybierała się do Caxias dla zażywania tamże kąpieli morskiéy.

W Katalonii zaszły iuż między królewskiém woyskiem i powstańcami potyczki, w których po większéy części ostatni zwycięztwo odnieśli. Gdy Pan Bilbao, były tameczny Intendent policyi, przybył do Granady, musiało woysko stanąć pod bronią, dla zapobieżenia rozruchom i ocalenia iego życia.

Anglia.

Z Londynu, dnia 15. Września.

Hrabiowie Palmella i Villa-Real wciąż się pilnie naradzaią z naszym Ministrem spraw zagranicznych, Lordem Dudley and Ward. Onegday nadeszły depesze od naszego dowódzcy w Portugalii.

John Buhl zapewnia, iż Hrabia Liverpool nic ieszcze niewie o śmierci Pana Canning.

Na artykuł o Portugalii tak *Times* odpowiada Monitorowi: „Artykuł o Portugalii czyli o Hiszpanii, albo o obydwóch razem, któryśmy przytoczyli z Monitora, nie wielkiego wymaga komentarza. Przypuszczamy to za rzecz pewną, że cenzura każdego, co pod iéy żelaznėm zostaie berłem, przymusza do pewnego rodzaiu mowy w przedmiotach, które, chociażby naydaléy, miały za treść roztrząsanie praw narodowych albo władzy królewskiéy. Jeżeli więc przedmiot pisma iest cokolwiek za skrupulatny dla naszego sąsiada z tamtéy strony kanału, to przystoi też ze względu na niego skrupulatnie tylko dotknąć się tego przedmiotu. Monitor niemoże utaić radości swoiéy z powodu spodziewanego przybycia pewnego portugalskiego Xięcia do Lizbony, dla obięcia tytułu i władzy Regenta. Czy to z przywiązania do Karty portugalskiéy? albo też w nadziei, że Don Michał, iakiekolwiek będą przyrzeczenia iego, na pozór tylko wystąpi iako delegowany brata swego, w istocie zaś będzie niszczycielem iego dzieła. Nie widzimy potrzeby, wyprowadzać trwożące wnioski z przypuszczeń Monitora, uwagi więc nasze ograniczą się tylko spokoynėm słuchaniem wyznań Monitora. „Utrzymywaliśmy, (mówi Monitor), że zachowanie pokoiu zależy od przybycia na regencyą Don Michała, a to na mocy prawa, które mu do tego daie konstytucya i iego urodzenie.“ Pokoiu? między kim? czyż mamy się domyślać, że dwór tuileryiski chciał wydać woynę Don Piotrowi, iako Królowi portugalskiemu? inaczéy wszakże trudnoby zrozumieć mowę Monitora. Jeżeli tak iest, niebędziesz potrzeba tym, którzy rzeczy dawne spuścili z oka, przypomnieć, że ten krok byłby użyciem tego samego systematu gwałtownego mięszania się do spraw Portugalii, który Karóla X. zrobił posiedzicielem Hiszpanii w woyskowym względzie, a zatém byłby powiększeniem tego, co P. Canning nacechował wyrazem: „obrażenia uczuć Anglii“ aż do bezpośredniéy napaści na sprzymierzeńców i na honor Anglii? Albo też może Monitor tylko ciągnie za ięzyk, aby się zapewnić, iak daleko może ostrożnie naprzód postąpić? w takim razie nie wzbraniamy się w iego poszukiwaniach cokolwiek więcéy mu dopomódz. Winszuie Anglii pomyślnego wypadku, do którego może być, że się iego dobra rada przyłoży, gdy za nią naturalnie póyść musi opuszczenie przez woyska angielskie Portugalii, które politykom angielskim tak bardzo ciąży na sercu. Bez wątpienia bardzo to obchodziło wszystkich rozsądnych polityków w Anglii, iżby można było odwrócić potrzebę posełania woysk angielskich do Portugalii, i dla dokazania tego, wszystkich środków użył P. Canning, rady, przedstawień, przestróg, dowodów, aby Króla Ferdynanda burbońskiego wstrzymać od owéy..... kombinacyi..... w napaści na Portugalią, która mu nie dała żadnego słusznego powodu, aby się mógł uważać za obrażonego; któreto bezprawne postępowanie domu Burbonów, iedyną było przyczyną do posłania sprzymierzeńcowi pomocy. Na zapytanie: pocóż ieszcze maią stać angielskie woyska w Portugalii, kiedy Don Michał tam przybędzie? odpowiadamy, że istotnie niemaią czego zostawać. Jeżeli Don Michał obiąwszy rządy sprawować ie będzie tak, iak iest do tego upoważniony przez swego Monarchę, a naszego sprzymierzeńca, i ieżeli usunie wszelką obawę napadu zewnętrznego, to angielskie woyska, stósownie do zasad angielskich, nie maią co robić w Portugalii, ani też nie mogą mieć prawa tam dłużéy zostawać, chybaby na żądanie Monarchy Portugalskiego albo Reprezentanta, którego on uznał. Ale podług zasad domu Burbońskiego inną ta rzecz bierze na siebie postać. A ieżeli kto zapyta: co w Portugalii ma robić osada angielska po obięciu regencyi przez Don Michała? czyż nienatrąca się odpowiedź sama: iż właśnie to, co woyska francuzkiego domu Burbonów w Kadyxie, Barcelonie, Pampelunie, S. Sebastian, zaiąwszy Hiszpanią przed więcéy niż czterema laty. Ale przypuśćmy, żeby odpowiedź nasza taka była: Chociażby Don Michał w przeciągu miesiąca

przytłumił wszystkie podawane (ale nie spostrzegane) rozterki w Portugalii, to przecież wolą i upodobaniem Anglii iest, zostawić tam swoie woyska; czyby dom Bourbonów mógł na to oświadczyć: że nie?

Wszyscy przyiaciele prawości utrzymuią, że nawet podawany przez samą Francyą powód do wykonanéy na Francyą napaści, iuż teraz ustał; iż tam wszystko iest spokoyne, wyiąwszy udawany iedynie albo umyślnie wzniecony bunt karolistów. Ferdynand iest ubóstwiany od ludu, a o konstytucyonistach nikt dzisiay nie myśli inaczéy, iak o rzeczy, która była ale iuż być przestała. Pocóż więc ieszcze w Hiszpanii francuzkie woyska? Jak się zdaie Monitor rozumie, że ich wyiście zależeć ma od przybycia Don Michała, albowiem dodaie: przecież niemożna przypuścić, że same słowo: Karta, konstytucya, Hiszpanią do wściekłości przyprowadzi. „Prawda, że to słowo nie, ale istnienie konstytucyi wznieca tę obawę. Gdyby się rzeczy można pozbyć, imie można przyczepić nawet do takiego rządu iak hiszpański, i nie zważanoby nań. Ale pocóż wyiście Francuzów z Hiszpanii ma zależeć od takiego wypadku, iakim iest iedynie zmiana osoby na czele rządu stoiącéy, ieżeliby z tém niemiała być połączona i zmiana zasady rządu? albo raczéy: dla czegóż wyiście osady francuzkiéy ma zostawać w związku z iaką portugalską kombinacyą? Przecież napaść na Hiszpanią w roku 1823 niemiała zamiaru zniszczyć formy rządu w Portugalii? nie dla tego wszakże zostały woyska Burbona w Hiszpanii, aby iego krewnemu ułatwić w roku 1826 napaść na Portugalią. Czemuż więc niewychodzą zaraz? Dosyć iuż długo tam mieszkały, aby uskutecznić wszystko to, co tylko można było podać za powód do ich napaści. Ich tam zostanie iest bez wątpienia ciężarem dla saméy Francyi. Nikt nie zagraża iéy sprzymierzeńcowi, iak zagrażano i ieszcze zagrażaią sprzymierzeńcowi Anglii. Ale pewni iesteśmy, że angielscy Ministrowie ani nie odstąpią od swoiéy polityki, ani nie póydą za ich odmiennym przykładem; nie dadzą się oni przemiiaiącéy pokusie uwieśdź, iżby mieli odstąpić powinności, którą dla dobra całéy Europy wzięli na siebie, i niechay będzie co chce, będą postępować sprawiedliwie.“

Podług listów z Alexandryi dnia 22. Lipca, żądał był Kapitan Hamilton posłuchania u Baszy. Miał on mu donieść urzędownie o zamiarach mocarstw sprzymierzonych i przedstawić niebezpieczeństwo, na któreby swą flottę w Morei naraził. W flocie, która stała w pogotowiu do rozwinięcia żagli, znaydowały się 2 liniowe okręty i do 12 fregatt, z 6000 ludzi woyska lądowego.

SEYM SZLĄSKI.

(*Dokończenie.*)

Z petycyy podanych Stanom, a przez nie przełożonych Królowi Jegomości, przytaczamy tu następuiące:

Na prośbę, aby dla woysk na konsystencyi w Szląsku będących, w Szląsku zakupowano konie, odpowiedziano, że doświadczenia od roku 1821 — 1824 czynione, wykazały, że szląskie konie do téy służby są za słabe; co przypisać należy złemu nałogowi zbyt wczesnego onych zaprzęgania; że od odzwyczaienia się tego zależy dogodzenie życzeniu stanów, i że w tym roku na nowo zrobi się próba. — Na proiekt stósownego ograniczenia wolności procederowéy czyli zarobkowéy będzie miany wzgląd przy nowéy ustawie policyinéy w téy mierze. Na niektóre żądane przez Stany odmiany w ustawie z dnia 31. Maia 1821. nie można było mieć względu; podobnie odmówioném zostało żądanie, aby powstałe od czasu ustawy z dnia 2. Listopada 1810. nowe na wsiach szynkownie poddane były prawu propinacyi dominiów, w których obwodzie dawnym są założone: ale przyrzeczoną została deklaracya §. 31. wspomnionéy ustawy. — Żądane oznaczenie stałéy opłaty konsumcyinéy przy fabrykacyi wódek i piwa, tudzież prośba o kompensacyą téy opłaty z podatkami, które wieyscy fabrykanci od browarów i gorzelni składaią, tudzież z opłatą serwisową od mieyskich rękodzielników, uznała rezolucya królewska, przez wzgląd na teraźnieyszy ile być może prosty sposób wybierania opłaty i dozorowania, tudzież na

niezmienną naturę téy opłaty, za niepodobną do uiszczenia; podobnie oddalonérn zostało w ogólności iuż prawnie odrzucone żądanie miast wynagrodzenia szkód zrządzonych przez ogień; iednakże w szczególnych przypadkach, któreby gruntownie udowodnione były, obiecano pomoc rządową. — Życzenia dążące do zapobieżenia pożarom umyślnie zrządzanym, a coraz bardziéy się szerzącym, przesłane zostały Król. Ministerstwu sprawiedliwości pod rozwagę przy rewizyi prawa i processu kryminalnego. — Żądana zmiana regulaminu towarzystwa ogniowego wieyskiego odłożoną być musi aż do wydania gotowéy iuż i podanéy pod rozwagę Rady stanu ustawy przydatkowéy téyże treści. — Żądanie Stanów, aby dla wsparcia kredytu dóbr nieruchomych wieyskich zakazano wypożyczać sądowych opiekuńczych i innych depozytowych pieniędzy na obligi długów państwa, nie mogło być przyiętém; ale oświadczono Stanom, iż wydano przez Ministerstwo do sądów zalecenie, aby pożyczki na hipoteki przed innemi wspierały. — Względem żądanego ułożenia i publikacyi xięgi praw dla prowincyi Szląskiéy dano zapewnienie, iż po dokonanéy rewizyi powszechnego prawa kraiowego niezwłocznie to dzieło przedsięwziętém zostanie. — Exystuiące w niektórych powiatach w górach tak nazwane kassy sierockie, stósownie do życzenia Stanów, tymczasowo, dopóki po ukończonéy rewizyi praw także względem depozytów prostsze nie wyidą przepisy, utrzymane być maią i tylko pod troskliwy dozór wyższych Sądów Ziemiańskich poddane zostaną. — Przywrócenie opłaty od rachowania skasowanéy w r. 1826. przez taxę szportlową dla wieyskich sądów, niezostało dozwolonèm; na prośbę zaś o wydanie nowéy taxy opłat sądowych odpowiedziano, iż iuż tę pracę rozpoczęto i plan Stanom podanym zostanie. — Prośby o powszechne zniżenie podatku klassycznego, o pomnożenie stopni podatku, które podług podanych proiektów wcaleby nie sprawiło ulżenia niższéy klassie mieszkańców, tudzież żądania, aby w familiach wyrobników i posiadaczy szczupłych gruntów zaprowadzić podwyższenie podatku prawem oznaczonego, ieżeli maią w domu więcéy niż iedno dorosłe dziecko, nieprzyięto; a wyłączenie od téy opłaty xięży i nauczycieli, przeciwko ktoremu czyniono wnioski, utrzymano; zresztą dla ulżenia klassie naybiedniey-széy ustanowiono, aby przy oznaczaniu opłaty nayniższego stopnia nie tak iak dotąd opłata naywięcéy na trzy osoby ograniczoną była, lecz i wszystkie te osoby tegoż stopnia niebyły liczone, które dnia 1. Stycznia t. r., na który się opłata oznacza, sześćdziesiąty rok iuż kończą. — Ze względu na oznaczone w edykcie z dnia 14. Września 1811. §. 29. 55. 56. środki dostania potrzebnych kapitałów do nowego urządzania gospodarstw przy regulowaniu włościan, nie można było zezwolić na żądane do tego wsparcie dla posiadaczy dóbr w Górnym Szląsku. — Proiekt zaprowadzenia odmian w regulaminie podziału wspólności z dnia 6. Czerwca 1821. odłożono do rewizyi tego prawa. — Potrzebne odmiany w regulaminie budowania dróg zachowano aż do wydania ułożonego właśnie powszechnego regulaminu drogowego. — Niedogodności niektóre wynikłe ze stósunków górniczych powodem były Stanom do proszenia o ich usunięcie. Względem zażalenia o odięte cechom górniczym przez Zwierzchność górniczą prawo kreowania szychtarzy, odesłano proszących do przepisów powszechnego prawa kraiowego II. 16. §. 810.|313; z żądaniem zaś zaprowadzenia prostszych rachunków udać się maią do naywyższéy Zwierzchności górniczéy. — Z powodu zażalenia, iż część dochodu z kopalni prawem przeznaczona na utrzymanie kościołów i szkół, nie zupełnie na ten cel obracaną bywa, odłożono rozstrzygnienie aż do ukończenia rozpoczętych w téy mierze czynności między Król. Ministerstwem spraw duchownych i sprawiedliwości. — Gdy w Szląsku nawet po publikacyi regulaminu tyczącego się czeladzi z d. 3. Listopada i przeciwko postanowieniu §. 43, aż dotąd utrzymany został zwyczayny dawniéy termin odchodzenia ze służby wieyskiéy, t. i. drugi Stycznia, to w razie niedostatku kontraktowéy umowy, stósownie do życzenia Stanów, i nadal ten termin zachować się ma. Nareszcie na żądanie Stanów wkrótce wyidzie rozporządzenie względem używania rzek do spuszczania wody.

(*Dodatek.*)

Dodatek do gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego Nru 77.
(Z dnia 26. Września 1827.)

Portugalia.

Z Lizbony, dnia 29. Sierpnia.

Przybycie Xiężniczki Regentki w dniu 27. m. b. do pałacu Ajudo było niespodziewane, i nastąpiło zaraz po nadeyściu gońca do Posła angielskiego (iak mniemaią z wiadomością o mianowaniu Don Michała Regentem). Odtąd odbyły się trzy posiedzenia Rady, na których znaydował się także Intendent policyi Bastos.

Po oddaleniu cenzorów, które na mocy dekretu Regentki nastąpiło, wszystkie wolnomyślne gazety przestały wychodzić. Gazeta rządowa iest teraz iedyném pismem polityczném w Lizbonie.

Hrabia Villaflor przybył dnia 25. do Porto, dokąd przywiózł rozkaz Generałowi Stubbs, ażeby w przeciągu 24ch godzin wyiechał do Lizbony.

Sąd zadworny proponował na nowych cenzorów dwunastu mężów, między którymi znayduie się oyciec Augustyn Macedo, tudzież PP. Gama i Ribeiro Soraiba.

Rozmaite Wiadomości.

Dnia 7. m. b. umarł w Utrecht Generał-Porucznik Demoulins.

Z Rio de Janeiro donoszą pod d. 27. Czerwca, iż Cesarz Brazyliyski zaślubi się z Xiężniczką Maryą Anną Bawarską, siostrą Króla a bliźniaczką małżonki Arcy-Xiążęcia Franciszka Karola Austryackiego.

Półkownik Gustavson (były Król Szwedzki) uczy się w Lipsku ięzyka tureckiego do podróży do wschodnich kraiów.

W nocy z dnia 6. na 7. m. b. miasto Abo, od wieków stolica W. Xięstwa Finlandzkiego, dotąd szanowne iego siedlisko Muz, stało się pastwą płomieni. Ogień powstał przez nieostrożność, a przy panuiącym wichrze w 7miu godzinach miasto, po obu stronach rzeki wraz z mostem stało w płomieniu. Starożytny tum, sąd zadworny, gmach uniwersytetu, ratusz, apteki, dom pocztowy, kramy wznoszące się z pomiędzy gruzów iako rozwaliny, przypominaią byt miasta Abo.

Angielski dziennik *Maidstone Journal* donosi iako wielkie dziwowisko, iż 17letnia panienka porodziła bliźnięta, z których każde ma u rąk po pięć palców!

OBWIESZCZENIE.

Na przeciąg zimy $18\frac{27}{28}$ roku, drzewo opałowe na potrzebę Biora Praesidii naczelnego, dla Król. Regencyi, Królewskiego Konsystorza i Kollegii szkolnego, która około 120 sążni olszowego, łącząc w to 10 sążni sosnowego smolnego drzewa, wynosić może, ma być w drodze licytacyi publiczney dostarczane, liwerunek zaś ten naymniéy żądaiącemu powierzonym.

Do licytacyi rzeczonéy termin na

dzień 5. Października r. b.

zrana o godzinie 11téy w zabudowaniu Król. Regencyi przed Sekretarzem Regencyi Petzke wyznaczonym został, na który ochotę licytować maiących do stawienia się i podań swych uczynienia ninieyszém wzywa się.

Przyderzenie z zastrzeżeniem zatwierdzenia z naszéy strony udzieloném zostanie, warunki zaś do licytacyi w każdym czasie u Sekretarza Petzke przeyrzane być mogą.

Poznań dnia 11. Września 1827.

Królewsko-Pruska Regencya.
Wydział poborów stałych, dóbr i lasów rządowych.

OBWIESZCZENIE.

Iż Anna z Bojarskich i Jan Nepomucen małżonkowie Studniarscy, tu w Poznaniu, gdy pierwsza pełnoletności doszła, przez czynność sądownie w dniu 3. Marca i 25. Kwietnia r. b., wspólność maiątku i dorobku wyłączyli, podaie się nineyszém do wiadomości.

W Poznaniu, dnia 10. Września 1827.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

W Depozycie podpisanego Sądu znayduie się kilka mass, których właściciele mimo wszelkich poszukiwań dotąd wyśledzionymi być nie mogli.

Massy te są następuiące:	Tal.	śbrgr.	fen.
1. Ur. Grabskiéy	17.	2.	6½
2. Franciszka Jaszkiewicza	8.	25.	—
3. Muszketera Jana Leidingera	3.	2.	6
4. Michała Soenlein	8.	6.	½
5. Genowefy Maryanny Godowskiéy	5.	24.	4½
6. Woyciecha Wincentego Ciszeskiego	2.	6.	3

		Tal.	śbrgr.	fen.
7.	Apolonii Miaskowskiéy	124.	12.	$3\frac{3}{4}$
8.	Dziekana Hartofila	225.	4.	7
9.	Ignacego Kowalskiego	53.	19.	7
10.	Agaty Elżbiety zamężnéy Staszewskiéy z domu Hysczewicz	19.	1.	$3\frac{3}{4}$
11.	Ignacego Zieleniewicza	143.	16.	$10\frac{1}{2}$
12.	Kupczyka Jakóba Rösler	118.	—	—
13.	Karoliny Ur. Lossow	345.	19.	$\frac{3}{4}$
14.	Joahima Modlińskiego	161.	26.	$5\frac{1}{2}$
15.	woźnego Jana Sam. Hein	243.	19.	$5\frac{3}{4}$
16.	nieznaiomych właścicieli	60.	3.	$9\frac{1}{2}$
17.	Sekretarza prywatnego Fryderyka Wilhelma Ziegenheima	95.	24.	7
18.	Woyciecha Koninskiego	339.	2.	$8\frac{1}{4}$
19.	Karola Klimeckiego	503.	11.	$1\frac{1}{4}$
20	Mateusza Kreutz	35.	1.	$2\frac{1}{4}$
21.	Antoniego Snopkowskiego	14.	24.	$\frac{1}{4}$
22.	Wiktoryi Sefferewiczowey	20.	8.	$7\frac{3}{4}$
23.	akuszerki Müller	27.	8.	9
24.	Rendanta magazynowego Zillener	11.	5.	5
25.	Klose c. Assystentowi Kancellaryi Hein	20.	10.	10
26.	Izaaka Caro c. kupczykowi Woyciechowi Bock	75.	22.	$8\frac{1}{2}$
27.	Lewina Itzig c. Jenicke	43.	27.	8
28.	Lippmann Schüller	1.	19.	7
29.	Katarzyny Waldowskiéy	7.	27.	$7\frac{1}{4}$
30	Kanceliście Kamery Janowi Zsische	2.	15.	10
31.	Tomaszowi Handszu	1.	13.	$5\frac{1}{4}$
32.	aktora Guttermana	1.	23.	$5\frac{1}{4}$
33.	krawca Lawade	8.	10.	$7\frac{1}{2}$
34.	Generała Maiora Ur. Stokhausen z massy Franciszka Krzyckiego	6.	5.	$2\frac{1}{2}$
35.	cerulika regiment. Voigt	5.	13.	5
36.	Piotra Smolarkiewicza	—	12.	2
37.	Kommissyi Trilateralnéy Warszawskiéy	735.	9.	$3\frac{1}{2}$
38.	Ignacego Kopczyńskiego	397.	9.	$3\frac{1}{2}$
39.	Czarnowskiego c. Matuchowskiemu i Wołowiczowi	333.	10.	—

w dukatach złożone przez Michała Wołowicza i Jakóba Bielinskiego.

40. Massy depozytalnéy Obwodowéy Sądu Pokoiu Poznańskiego, **skrzyneczka czerwona safianowa z pierścieniem wysadzonym białymi kamyszkami z pięciu medalionami z uszkami, z polskim talarem i** pruską złotówką.

Ninieyszém uwiadomia się właścicieli lub tychże spadkobierców, iż pieniądze wzwyż wymienionych massach się znayduiące, zostaną wydane ogolnéy Kassie Wdów Urzędników Sprawiedliwości z tuteyszéy kassy depozytowéy, ieżeli w przeciągu czterech niedziel zażądane nie zostaną.

Poznań dnia 13. Sierpnia 1827.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Dnia 3. Października r. bież. zrana o godzinie 9téy sprzedane będą na tuteyszym Zamku sądowym rozmaite przedmioty pozostałości, iako to: meble, sprzęty domowe, rzeczy oficerskie, bielizna i książki za gotową zapłatą naywięcéy daiącemu.

Poznań dnia 24. Września 1827.

Król. Pruski Referend. Sądu Ziem.
Carqueville.

OBWIESZCZENIE.

W skutek Wysokiego rozporządzenia Król. Prześwietnéy Regencyi, ma budowla potrzebnych mostów na nowo zakładać się maiącéy drodze żwirowéy tu ztąd do Komornik, naymniéy żąda ącemu być poruczoną. W tym celu wyznaczony został termin licytacyiny na Piątek dnia 28. m. b. zrana o godzinie 9. Zdolni podięcia się budowli zapraszaią się ninieyszém: azeby w wspomnionym dniu w domu gościnnym pod złotym drzewem na ulicy Wilhelmowskiéy zgromadzili się.

Poznań dnia 21. Września 1827.

Konduktor budowniczy regencyiny
Piepenbrinker.

Nauczyciel posiadaiący język polski i niemiecki może natychmiast znaleść pomieszczenie na wsi. Bliższa wiadomość u braci Żupańskich w Poznaniu Nr. 59. w rynku.

OBWIESZCZENIE.

Mam zamiar własne moie narzędzia gorzalne, które na teraz dla niedostatku wody i młynów w tuteyszéy okolicy, są dla mnie bezużyteczne, sprzedać drogą dobrowolnéy publicznéy licytacyi naywięcéy daiącemu. — Do sprzedaży téy wyznaczyłem termin in loco w Michorzewku pod Bukiem na dzień 16. Października r. b. zrana o godzinie 10téy.

Zapraszaiąc na takowy ochotę kupienia maiących, zapewniam oraz, że naywięcéy daiący za natychmiastową gotową zapłatą przybicia spodziewać się może.

Narzędzia te gorzalne w zupełnie dobrym są stanie i składaią się z następuiących sztuk:

a) 1 garniec do meszu 380 kwart zabieraiący, wraz z ogrzewaczem, wężem i chłodnikiem,
b) 1 garniec do klarowania wraz z wężem i chłodnikiem,
c) 6 nowych fasów zaciernych w żelazo oprawnych, po 700 kwart zabieraiących,
d) 1 fassa kwart 1200 zabieraiąca w żelazo oprawna,
e) 1 fassa kwart 900 zabieraiąca,
f) 1 fassa do zachowania meszu wraz z pompą,
g) 1 parownia do ziemnaków,
h) 20 beczek do wódki,
i) 20 półbeczek do wódki.

Michorzewko pod Bukiem dnia 15. Września 1827.

Dzierzawca mieyscowy
C u n o w.

Przedaż lub zamiana owiec.

Gromada, około 1100 sztuk nader poprawnych zdrowych owiec, iest do przedania za umiarkowaną cenę, lub do zamienienia na podleysze owce, czy to ogółem czy częściowo. Bliższa wiadomość u

W. Heinricha i Spółki w Wrocławiu,
i Fryderyka Bielefelda w Poznaniu.

---

15 Tal. nagrody

zapewnia się temu, kto zginionego w Zalesiu pod Gostyniem małego wyżła, tamże odda. Pies ten ma brunatne pręgi, długie obwisłe brunatne uszy i długi biały ogon; nazwisko iego Mylord.

OBWIESZCZENIE.

Dostawa naturaliów podług poniżéy umieszczonéy dezygnacyi na rok 1828. w Wielkiém Xięstwie Poznańskiém na utrzymanie woyska potrzebnych ma być oddaną w entrepryzę. Tym końcem wzywaią się wszyscy maiący chęć i zdolność podięcia całéy lub cząstkowéy dostawy, ażeby swe offerty w téy mierze niezwłocznie a naypóźniéy do dnia 24 Października r. b. na piśmie nam nadesłali, maiąc przy tém wzgląd na następuiące warunki: W każdém mieyscu opatrywania woyska w żywność, dwumiesięczny zapas potrzebnych artykułów na koszt i ryzyko liwerantów utrzymywanym być powinien, z którego takowe wprost woysku na bieżącą żywność podług rzetelnéy miary pruskiéy, wencpel owsa po 24 szefli, wydawać się maią. Ile i iakie być powinny artykuły dostawy, wydaią się następuiące rozporządzenia:

Chleb powinien być pieczony z mąki z czystego, zdrowego żyta zrobionéy, a przez pytel z 25 do 28 nici na cal kwadratowy przepuszczony, powinien być dobrze i sucho wypieczony i rzetelnych 6 funtów ważyć.

Jęczmień i owies niepowinny być stęchłe, spleśniałe, porosłe, zaplugawione innémi nasieniami i nieczystościami; pierwszy niepowinien ważyć niżéy 56 funtów, ostatni nie niżéy 45½ funtów na szefel.

Siano powinno być dobrym zdrowym dla koni obrokiem, niezmieszane szkodliwemi ziołami, i dobrego sprzętu; słoma powinna być w kłosach, niepowinna być stęchła, a zresztą powinna to być rzana nietargana (prosta).

Przed dniem 1. Października niewolno dostawiać obroku z przyszłorocznego zbioru.

Nieporozumienia, iakie między odbieraiącemi a dostawiaiącemi względem doby naturaliów, rozstrzygać będzie Kommissya, złożona z iednego woyskowego, iednego cywilnego urzędnika, dwóch (niedostawiaiących) rolników lub piekarzy, któréy decyzya iest ostateczna bez odwołania.

Zapłata za dostawione naturalia likwidować się będzie na fundamencie kwitów przez odbieraiące woysko wydawać się maiących w podpisanéy Intendanturze i assygnować na tę główną kassę regencyiną, z któréy likwiduiący przy zawarciu kontraktu będzie sobie życzył odbierać pieniądze.

Ilość dostawy stósuie się do rzeczywistéy potrzeby.

Każdy Antreprener iest obowiązany złożyć kaucyą.

Prócz proporcyonalnego wynagrodzenia nieuchronnych opłat za druk niniéyszego obwieszczenia, kosztów stęplowych, dostawcy żadnych niemaią pobocznych kosztów do opłacenia; niepotrzeba także do offert użyć papieru stęplowego lubo takowe franco nadesłane być powinno.

Chętnie mieć będziemy wzgląd na podania producentów, byleby tylko żądane przez nich kwoty bonifikacyine odpowiadały dostósownie cenom, iakie być zwykły w wolnym ruchu targowym, i nieprzewyższały cen liwerantów z rzemiosła.

Do dnia 16. Listopada r. b. każdy submitrent związany iest swą deklaracyą; Intendantura zastrzega sobie iednak prawo chwycenia się każdego środka, przoz któryby podług iéy uznania, potrzebne naturalia właściwe w naytańszy i naylepszy sposób zabezpieczyć można.

W offertach nadesłać się maiących należy dokładnie wyrazić nazwisko i mieysce zamieszkania chcącego dostawiać, przedmioty, które dostawiać życzy sobie, i żądania pewnych cen.

Poznań, dnia 13. Września 1827.

Król. Intendantura 5go korpusu armii.

W Y K A Z

domyślnéy potrzeby naturaliów dla woyska stoiącego w W. Xięstwie Poznańskiém na rok 1828.

Nro.	Mieysca dostawy.	Roczna potrzeba. Chleby 6funtowe. Sztuki.	Owies. Wencpli.	Jęczmień. Wencpli.	Siano. Cetnar.	Słoma. Kopy.	Uwagi.
	Departament Regencyi Bydgoskiéy.						
1	Koronowo . .	5200	—	—	—	—	
2	Gniezno . . .	30000	39	—	202	30	incl. potrzeby w czasie ćwiczeń landwery.
3	Inowrocław . .	8000	320	2	2246	329	
4	Nakło	8000	320	2	2246	329	
5	Strzelno	—	12	—	84	12	
	Departament Regencyi Poznańskiéy.						
6	Zbąszyń	7800	—	—	—	—	
7	Wschowa . . .	28000	17	—	106	17	incl. potrzeby w czasie ćwiczeń landwery,
8	Kargowa	4000	25	—	160	25	
9	Kościan	8000	320	2	2246	329	
10	Koźmin	7100	—	—	—	—	
11	Krobia	216	7	—	41	7	
12	Krotoszyn . . .	12000	361	2	2530	371	dito.
13	Leszno	21500	454	2	3179	460	
14	Ostrowo	8000	320	2	2246	329	
15	Pobiedziska . .	648	12	—	84	12	
16	Rawicz	28000	17	—	106	17	
17	Szamotuły . . .	4000	25	—	160	25	dito.
18	Trzciel	7500	—	—	—	—	
19	Dolsk	4000	25	—	160	25	dito.

Poznań, dnia 13. Września 1827.

Król. Intendantura 5go Korpusu armii.